Legea nr. 188/ 1 noiembrie 2000, republicată,
privind executorii judecătoreşti

- *ultima modificare s-a făcut prin Legea nr. 216/ 14 iulie 2022 pentru modificarea şi completarea Legii nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenţei şi de insolvenţă şi a altor acte normative*

CAPITOLUL I
Dispoziţii generale

ART. 1
(1) Executarea silită a oricărui titlu executoriu, cu excepţia celor care au ca obiect venituri datorate bugetului general consolidat, bugetului Uniunii Europene şi bugetului Comunităţii Europene a Energiei Atomice, se realizează numai de către executorul judecătoresc, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel.
(2) Executorii judecătoreşti îndeplinesc şi alte atribuţii date prin lege în competenţa lor.
ART. 2
(1) Executorii judecătoreşti sunt învestiţi să îndeplinească un serviciu de interes public.
(1^1) Dispoziţiile legale privind procedurile de insolvenţă nu sunt aplicabile executorilor judecătoreşti.
(2) Actul îndeplinit de executorul judecătoresc, în limitele competenţelor legale, purtând ştampila şi semnătura acestuia, precum şi numărul de înregistrare şi data, este act de autoritate publică şi are forţa probantă prevăzută de lege.
ART. 3 Abrogat
ART. 4
Coordonarea şi controlul activităţii executorilor judecătoreşti se exercită de către Ministerul Justiţiei.
ART. 5
Activitatea executorilor judecătoreşti se înfăptuieşte în condiţiile legii, cu respectarea drepturilor şi intereselor legitime ale părţilor şi ale altor persoane interesate, fără deosebire de rasă, de naţionalitate, de origine etnică, de limbă, de religie, de sex, de apartenenţă politică, de avere sau de origine socială.
ART. 6
Executorii judecătoreşti nu pot refuza îndeplinirea unui act dat în competenţa lor decât în cazurile şi în condiţiile prevăzute de lege.

CAPITOLUL II
Competenţa executorilor judecătoreşti

ART. 7
Executorul judecătoresc are următoarele atribuţii:
a) punerea în executare a dispoziţiilor cu caracter civil din titlurile executorii;
b) notificarea actelor judiciare şi extrajudiciare;
c) comunicarea actelor de procedură;
d) recuperarea pe cale amiabilă a oricărei creanţe;
e) aplicarea măsurilor asigurătorii dispuse de instanţa judecătorească;
f) constatarea unor stări de fapt în condiţiile prevăzute de Codul de procedură civilă;
g) întocmirea proceselor-verbale de constatare, în cazul ofertei reale urmate de consemnarea sumei de către debitor, potrivit dispoziţiilor Codului de procedură civilă;

h) întocmirea, potrivit legii, a protestului de neplată a cambiilor, biletelor la ordin şi a cecurilor, după caz;

i) orice alte acte sau operaţiuni date de lege în competenţa lui.

ART. 8

Executorii judecătoreşti îşi îndeplinesc atribuţiile în circumscripţia curţii de apel în raza căreia se află judecătoria pe lângă care funcţionează, dacă prin lege nu se dispune altfel.

ART. 9

(1) În cazul prevăzut la art. 7 lit. a) este competent executorul judecătoresc din circumscripţia curţii de apel în a cărei rază teritorială urmează să se facă executarea, în condiţiile prevăzute de Codul de procedură civilă.

(2) În cazul prevăzut la art. 7 lit. f) este competent executorul judecătoresc din circumscripţia curţii de apel în a cărei rază teritorială se va face constatarea.

(3) În celelalte cazuri prevăzute la art. 7 este competent orice executor judecătoresc învestit de partea interesată, în condiţiile legii.

ART. 10

(1) Executorii judecătoreşti pot fi recuzaţi în cazurile şi în condiţiile prevăzute de Codul de procedură civilă.

(2) Executorul judecătoresc pentru care este cerută recuzarea poate declara că se abţine.

(3) Partea interesată poate cere instanţei de executare recuzarea executorului judecătoresc imediat ce a aflat despre una dintre situaţiile prevăzute la alin. (1), dar numai până la încetarea executării silite. Încheierea instanţei prin care s-a încuviinţat ori s-a respins abţinerea, precum şi cea prin care s-a încuviinţat recuzarea nu sunt supuse niciunei căi de atac.

(4) Încheierea prin care s-a respins recuzarea poate fi atacată numai cu apel în termen de 5 zile de la comunicare.

(5) Încheierea prin care s-a hotărât recuzarea va arăta în ce măsură actele îndeplinite de executorul judecătoresc recuzat vor fi păstrate.

ART. 11

(1) Conflictele de competenţă între birourile executorilor judecătoreşti situate în aceeaşi circumscripţie a unei curţi de apel se soluţionează de acea curte de apel, la sesizarea părţii interesate.

(2) Când conflictul intervine între birouri de executori judecătoreşti situate în circumscripţii diferite, competenţa aparţine curţii de apel în a cărei circumscripţie se află biroul executorului judecătoresc cel dintâi sesizat.

(3) Conflictele de competenţă se soluţionează de urgenţă şi cu precădere.

(4) Instanţa se pronunţă în toate cazurile, motivat, prin încheiere definitivă.

CAPITOLUL III
Organizarea activităţii executorilor judecătoreşti

SECŢIUNEA 1
Organizarea şi funcţionarea birourilor executorilor judecătoreşti

ART. 12

(1) Activitatea executorilor judecătoreşti se desfăşoară în cadrul unui birou în care pot funcţiona unul sau mai mulţi executori judecătoreşti asociaţi, cu personalul auxiliar corespunzător.

(2) Prin asocierea în cadrul unei societăţi profesionale executorul judecătoresc nu îşi pierde dreptul la biroul individual.

(3) Executorul judecătoresc sau executorii judecătoreşti asociaţi, titulari ai unui birou, pot angaja executori judecătoreşti stagiari, alt personal de specialitate, precum şi personal auxiliar corespunzător, necesar pentru desfăşurarea activităţii biroului.

ART. 13

(1) Ministerul Justiţiei, prin direcţia de specialitate, întocmeşte evidenţa birourilor de executori judecătoreşti şi lucrările privind numirea şi încetarea funcţiei de executor judecătoresc.

(2) Numărul executorilor judecătoreşti se stabileşte şi se actualizează anual de ministrul justiţiei, cu consultarea Consiliului Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti, în funcţie de cerinţele locale determinate de întinderea teritoriului, de volumul de activitate şi de numărul locuitorilor, în aşa fel încât la 15.000 de locuitori să revină cel puţin un executor judecătoresc. Numărul executorilor judecătoreşti din circumscripţia unei instanţe nu va fi mai mic de 3. De asemenea, la stabilirea numărului executorilor judecătoreşti se va avea în vedere şi numărul executorilor judecătoreşti stagiari care au promovat examenul de definitivat.

ART. 14

În circumscripţia unei judecătorii pot funcţiona unul sau mai multe birouri de executori judecătoreşti, a căror competenţă se întinde pe tot cuprinsul curţii de apel în a cărei rază teritorială se află judecătoria.

ART. 15

Executor judecătoresc poate fi persoana care îndeplineşte următoarele condiţii:

a) are cetăţenia română şi domiciliul în România;

b) are capacitatea deplină de exerciţiu;

c) este licenţiată în drept;

d) nu are antecedente penale şi se bucură de o bună reputaţie;

e) cunoaşte limba română;

f) este aptă din punct de vedere medical pentru exercitarea funcţiei;

g) a îndeplinit timp de 2 ani funcţia de executor judecătoresc stagiar şi a promovat examenul de definitivat sau, după caz, a exercitat timp de 3 ani o funcţie de specialitate juridică şi a promovat concursul sau examenul de admitere în profesie. Sunt scutite de examen persoanele care au exercitat timp de 5 ani funcţia de judecător, procuror sau avocat, cu condiţia să fi promovat examenul de definitivat în profesia din care provin.

ART. 16

(1) Executorul judecătoresc este numit de ministrul justiţiei, în circumscripţia unei judecătorii, în baza cererii celui interesat şi după verificarea îndeplinirii condiţiilor prevăzute la art. 15.

(2) Tabloul executorilor judecătoreşti se întocmeşte şi se actualizează anual de Consiliul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti. Tabloul executorilor judecătoreşti se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, şi se transmite instanţelor judecătoreşti.

ART. 17

(1) În termen de 90 de zile de la comunicarea ordinului ministrului justiţiei prin care a fost numit în funcţie, executorul judecătoresc este obligat să îşi înregistreze numirea la curtea de apel în a cărei circumscripţie îşi are biroul individual sau constituit în asociere. Pentru această înregistrare, executorul judecătoresc va prezenta ştampila şi specimenul de semnătură personale.

(2) Ministrul justiţiei poate, în cazuri temeinic justificate, să prelungească acest termen pe perioade ce nu pot depăşi 90 de zile fiecare.

(3) Neîndeplinirea obligaţiei prevăzute la alin. (1) privind înregistrarea la curtea de apel atrage de drept suspendarea executorului judecătoresc din exerciţiul funcţiei.

(4) Înregistrarea unei cereri de emitere a ordinului ministrului justiţiei de aprobare a asocierii executorului judecătoresc, urmată de emiterea ordinului ministrului justiţiei de aprobare a asocierii, întrerupe curgerea termenului.

(5) Înregistrarea unei cereri de suspendare înainte de expirarea termenului prevăzut la alin. (1) sau (2), urmată de emiterea ordinului ministrului justiţiei de suspendare a executorului judecătoresc din exerciţiul funcţiei, întrerupe curgerea termenului.

ART. 18

(1) După numirea în funcţie executorul judecătoresc va depune jurământul în faţa ministrului justiţiei şi a preşedintelui Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti sau a reprezentanţilor acestora.

(2) Jurământul are următorul conţinut:

"Jur să respect Constituţia şi legile ţării, să-mi îndeplinesc cu onoare şi probitate, cu conştiinţă şi fără părtinire atribuţiile ce-mi revin şi să păstrez secretul profesional. Aşa să-mi ajute Dumnezeu!"

(3) Referirea la divinitate din formula jurământului se schimbă potrivit credinţei religioase a executorului judecătoresc. Executorul judecătoresc fără confesiune va depune jurământul fără formula religioasă, pe conştiinţă şi onoare.

(4) La depunerea jurământului se încheie un proces-verbal în două exemplare, semnate de persoanele menţionate la alin. (1) şi de cel interesat. Un exemplar al procesului-verbal se păstrează la grefa curţii de apel şi celălalt exemplar se înmânează executorului judecătoresc respectiv.

(5) Executorii judecătoreşti intră în exerciţiul funcţiunii numai după depunerea jurământului.

ART. 19

Poate fi executor judecătoresc stagiar cel care:

a) îndeplineşte condiţiile cerute la art. 15 lit. a) - f);

b) a promovat concursul sau examenul de admitere în profesia de executor judecătoresc, organizat de Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti, sub coordonarea şi controlul Ministerului Justiţiei;

c) se află în perioada de stagiu, până la promovarea examenului de capacitate;

d) este angajat într-un birou de executor judecătoresc.

ART. 20

(1) Concursul sau examenul de admitere în profesia de executor judecătoresc se organizează anual sau ori de câte ori este necesar, de Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti, sub coordonarea şi controlul Ministerului Justiţiei.

(2) Data şi locul de desfăşurare a concursului sau examenului se stabilesc prin ordin al ministrului justiţiei, cu consultarea Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti.

ART. 20^1

(1) Stagiul reprezintă perioada premergătoare dobândirii calităţii de executor judecătoresc şi are drept scop pregătirea profesională a executorului judecătoresc la începutul exercitării profesiei.

(2) Durata stagiului este de 2 ani, calculată de la data încheierii contractului individual de muncă cu un executor judecătoresc.

(3) Colegiul director al fiecărei Camere a executorilor judecătoreşti poate aproba, la cerere, reducerea perioadei de stagiu la un an pentru executorii stagiari care se remarcă în activitatea profesională pe baza rezultatelor obţinute la conferinţele de stagiu şi a referatului executorului judecătoresc îndrumător.

(4) Colegiul director al fiecărei Camere a executorilor judecătoreşti poate aproba, în baza unei cereri motivate, reducerea perioadei de stagiu pentru executorii stagiari care au intrat în profesie în temeiul Legii nr. 287/2011 privind unele măsuri referitoare la organizarea activităţii de punere în executare a creanţelor aparţinând instituţiilor de credit şi instituţiilor financiare

nebancare şi care, din motive neimputabile acestora, nu şi-au putut efectua perioada de stagiu în aplicarea prevederilor art. 22 alin. (1) din lege.

ART. 21

(1) Concursul sau examenul de admitere în profesia de executor judecătoresc şi examenul de definitivat se vor desfăşura în faţa unei comisii din care fac parte, în mod obligatoriu, reprezentanţi ai Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti, ai Ministerului Justiţiei şi cadre didactice din învăţământul superior de specialitate.

(2) Condiţiile de desfăşurare a acestor concursuri sau examene se stabilesc prin regulamentul de aplicare a prezentei legi, aprobat prin ordin al ministrului justiţiei.

ART. 22

(1) Executorul judecătoresc este obligat să încheie contract individual de muncă cu executorul judecătoresc stagiar şi să asigure formarea profesională a acestuia.

(2) Executorul judecătoresc poate delega executorul judecătoresc stagiar să îndeplinească atribuţiile prevăzute la art. 7 lit. a) - e).

(3) Verificarea formării profesionale şi a condiţiilor de încheiere a contractului individual de muncă al executorului judecătoresc stagiar este în sarcina Camerei executorilor judecătoreşti şi se stabileşte prin Statutul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti.

ART. 23

(1) Calitatea de executor judecătoresc încetează:

a) la cerere;

b) prin pensionare sau în cazul constatării incapacităţii de muncă, în condiţiile legii;

c) prin desfiinţarea biroului executorului judecătoresc, urmată de neexercitarea fără justificare de către titularul acestuia a profesiei, în condiţiile legii, într-un alt birou, în termen de 6 luni;

d) prin excluderea din profesie, dispusă ca sancţiune disciplinară, în condiţiile prezentei legi;

e) când prin hotărâre judecătorească definitivă s-a dispus condamnarea sau amânarea aplicării pedepsei faţă de executorul judecătoresc;

f) în cazul constatării văditei sale incapacităţi profesionale, exprimată şi prin anularea sau desfiinţarea irevocabilă de către instanţa de judecată a unui număr de executări silite reprezentând 10% din dosarele de executare instrumentate sau a unor acte de executare întocmite în cel mult 20% din dosarele de executare instrumentate într-un an calendaristic;

g) în cazul în care executorul judecătoresc nu mai îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 15 lit. a), b), d), e) şi f);

h) prin deces.

(1^1) Executorul judecătoresc poate fi menţinut în activitate în cazul în care, pentru o infracţiune săvârşită din culpă, s-a dispus amânarea aplicării pedepsei, suspendarea executării pedepsei, s-a aplicat pedeapsa amenzii ori acesta a beneficiat de amnistie sau graţiere înainte de începerea executării pedepsei şi se apreciază că fapta săvârşită nu a adus atingere prestigiului profesiei.

(2) Încetarea calităţii de executor judecătoresc se constată sau se dispune, după caz, de ministrul justiţiei, la solicitarea Consiliului Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti sau din oficiu.

ART. 24

Exerciţiul funcţiei de executor judecătoresc se suspendă:

a) în situaţiile prevăzute la art. 49 lit. d) şi la art. 50 alin. (1);

b) în cazurile de incompatibilitate prevăzute la art. 42, precum şi în cazul interdicţiilor prevăzute de lege;

c) în caz de neplată a contribuţiilor băneşti profesionale, timp de 3 luni de la scadenţa acestora, până la achitarea lor integrală;

d) în caz de incapacitate temporară de muncă;

e) la cererea executorului judecătoresc, pentru motive întemeiate.

ART. 25

(1) În cazurile prevăzute la art. 24 lit. a), b) şi c) suspendarea se dispune de ministrul justiţiei, din oficiu sau la cererea Consiliului Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti.

(2) În cazul prevăzut la art. 24 lit. d) executorul judecătoresc are obligaţia de a informa de îndată Camera executorilor judecătoreşti din care face parte, care va solicita ministrului justiţiei să ia act de această împrejurare.

(3) În cazul prevăzut la art. 24 lit. e) suspendarea se aprobă de ministrul justiţiei, cu avizul Consiliului Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti.

(4) Suspendarea încetează dacă au dispărut împrejurările care au determinat-o, dispoziţiile privind luarea măsurii fiind aplicabile în mod corespunzător.

SECŢIUNEA a 2-a
Camera executorilor judecătoreşti

ART. 26

(1) În circumscripţia fiecărei curţi de apel funcţionează câte o Cameră a executorilor judecătoreşti, cu personalitate juridică.

(2) Din Camera executorilor judecătoreşti fac parte toţi executorii judecătoreşti din circumscripţia curţii de apel respective.

ART. 27

(1) Camera executorilor judecătoreşti este condusă de un colegiu director format dintr-un preşedinte, un vicepreşedinte şi 3 - 7 membri.

(2) Colegiul director este ales, potrivit statutului, de adunarea generală a executorilor judecătoreşti, pentru o perioadă de 3 ani, dintre membrii acelei Camere a executorilor judecătoreşti.

(3) Preşedintele colegiului director reprezintă Camera executorilor judecătoreşti în raporturile acesteia cu terţii. El primeşte pentru activitatea depusă o indemnizaţie al cărei cuantum este stabilit de adunarea generală.

(4) Colegiul director are un secretar salarizat şi personal auxiliar, în numărul şi structura stabilite de adunarea generală.

ART. 28

Colegiul director al Camerei executorilor judecătoreşti are următoarele atribuţii principale:

a) rezolvă plângerile părţilor împotriva executorilor judecătoreşti şi executorilor judecătoreşti stagiari, luând măsurile corespunzătoare, pe care le aduce la cunoştinţa Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti;

b) deleagă, în cazuri excepţionale, pentru o perioadă determinată de cel mult 6 luni, un executor judecătoresc pentru a asigura funcţionarea unui alt birou de executor judecătoresc, cu încunoştinţarea preşedintelui Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti şi a preşedintelui curţii de apel în a cărei circumscripţie urmează să îşi exercite atribuţiile; delegarea nu poate fi repetată decât după un an, în afara cazului în care executorul judecătoresc delegat îşi dă acordul;

c) informează Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti în legătură cu activitatea birourilor executorilor judecătoreşti şi asupra necesarului de executori judecătoreşti şi executori judecătoreşti stagiari;

d) întocmeşte documentarea juridică şi asigură consultarea şi informarea curentă a executorilor judecătoreşti;

e) ţine evidenţa veniturilor şi cheltuielilor Camerei executorilor judecătoreşti şi a contribuţiei membrilor săi;

f) procură datele şi lucrările necesare pentru Buletinul executorilor judecătoreşti şi asigură difuzarea acestuia;

g) îndeplineşte alte atribuţii prevăzute de prezenta lege, de regulamentul de aplicare a acesteia şi de Statutul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti.

SECŢIUNEA a 3-a
Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti

ART. 29

(1) Executorii judecătoreşti din România se constituie în Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti, organizaţie profesională cu personalitate juridică, formată din toţi executorii judecătoreşti numiţi potrivit art. 16.

(2) Organele de conducere ale Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti sunt: congresul, consiliul şi preşedintele.

(3) Congresul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti este constituit din delegaţi ai fiecărei Camere a executorilor judecătoreşti, potrivit normei de reprezentare stabilite prin statut, preşedinţii Camerelor executorilor judecătoreşti şi ceilalţi membri ai Consiliului Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti.

(4) Congresul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti se întruneşte anual la convocarea consiliului acesteia.

ART. 30

(1) Convocarea Congresului Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti se face în termen de 7 zile de la data hotărârii Consiliului Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti şi se va ţine în termen de cel puţin o lună şi de cel mult două luni de la data convocării. Camerele executorilor judecătoreşti vor fi înştiinţate în scris şi prin publicarea într-un ziar central. Camerele executorilor judecătoreşti sunt obligate să afişeze data convocării şi ordinea de zi la sediul lor şi la instanţele judecătoreşti din circumscripţia în care funcţionează.

(2) Camerele executorilor judecătoreşti sunt obligate să îşi aleagă delegaţii cu cel puţin 10 zile înainte de Congresul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti.

(3) Congresul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti este legal constituit în prezenţa a două treimi din numărul membrilor şi adoptă hotărâri cu votul majorităţii membrilor prezenţi.

(4) În cazul în care nu se realizează cvorumul cerut la alin. (3) se face o nouă convocare a Congresului Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti în aceleaşi condiţii, peste cel mult o lună. La această convocare Congresul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti este legal constituit prin prezenţa majorităţii delegaţilor. Dacă nici atunci nu se realizează cvorumul legal, Congresul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti se amână din nou şi va fi reconvocat de fiecare dată până la realizarea cvorumului prevăzut în prezentul alineat.

ART. 31

(1) Consiliul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti va convoca un congres extraordinar la cererea unei treimi din numărul membrilor Camerelor executorilor judecătoreşti sau la cererea majorităţii colegiilor directoare ale Camerelor executorilor judecătoreşti.

(2) Convocarea congresului extraordinar se face în termen de 7 zile de la data îndeplinirii condiţiilor prevăzute la art. 30 alin. (4).

(3) Congresul extraordinar se va ţine în cel mult 30 de zile de la data convocării.

ART. 32

(1) Congresul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti are următoarele atribuţii:

a) adoptă Statutul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti şi pe cel al Casei de asigurări;

b) alege preşedintele şi vicepreşedinţii Consiliului Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti, precum şi alte organe stabilite prin statut;

c) alege Comisia de cenzori şi Consiliul de conducere ale Casei de asigurări;

d) alege şi revocă membrii Comisiei superioare de disciplină, fiecare Cameră a executorilor judecătoreşti având dreptul la câte un reprezentant;

e) analizează şi aprobă raportul anual al Consiliului Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti;

f) aprobă bugetul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti şi al Casei de asigurări;

g) îndeplineşte orice alte atribuţii prevăzute de prezenta lege, de regulamentul de aplicare a acesteia sau de statut.

(2) Hotărârile Congresului Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti sunt obligatorii pentru toţi membrii acesteia.

ART. 33

(1) Consiliul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti este constituit din reprezentanţi ai fiecărei Camere a executorilor judecătoreşti, potrivit normei de reprezentare stabilite prin statut, dintre care sunt aleşi de către Congresul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti preşedintele şi 2 vicepreşedinţi.

(2) Preşedintele reprezintă Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti în raporturile cu terţii, pe plan intern şi internaţional.

ART. 34

Consiliul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti îndeplineşte următoarele atribuţii:

a) solicită ministrului justiţiei suspendarea, revocarea ori încetarea funcţiei de executor judecătoresc;

b) aprobă cotele de contribuţie ale birourilor executorilor judecătoreşti la Camera executorilor judecătoreşti, precum şi pe cele ale Camerelor executorilor judecătoreşti la Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti, potrivit statutului acesteia;

c) propune ministrului justiţiei condiţiile de desfăşurare a concursului sau examenului de admitere în profesia de executor judecătoresc şi a examenului de definitivat;

d) îndeplineşte alte atribuţii prevăzute de prezenta lege, de regulamentul de aplicare a acesteia sau de statut.

ART. 35

(1) În cadrul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti se va organiza şi va funcţiona o casă de asigurări pentru asigurarea de răspundere civilă a executorilor judecătoreşti, cu personalitate juridică, în condiţiile stabilite prin statutul propriu aprobat de Congresul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti.

(2) Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti va înfiinţa şi va administra, în termen de cel mult un an de la intrarea în vigoare a prezentei legi, Registrul electronic de publicitate a vânzării bunurilor supuse executării silite, ce va funcţiona ca un sistem informatic prin intermediul căruia toţi executorii judecătoreşti vor efectua publicitatea la nivel naţional a vânzării bunurilor mobile cu valoare mai mare de 2.000 de lei şi a bunurilor imobile aflate în procedura de executare silită. Prin hotărâre a Consiliului Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti va fi stabilită procedura de implementare a sistemului şi de raportare a datelor.

CAPITOLUL IV
Drepturile şi îndatoririle executorului judecătoresc

SECŢIUNEA 1
Drepturile executorilor judecătoreşti

ART. 36

Executorii judecătoreşti îşi exercită personal atribuţiile şi se bucură de stabilitate în funcţie, neputând fi transferaţi în altă localitate, fără acordul lor, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege.

ART. 37

Activitatea executorului judecătoresc, care îndeplineşte condiţiile prevăzute la art. 15 lit. c), este considerată vechime în funcţie juridică de specialitate.

ART. 38

(1) În exercitarea profesiei executorii judecătoreşti sunt ocrotiţi de lege.

(2) Abrogat

ART. 39

(1) Executorii judecătoreşti au dreptul, pentru serviciul prestat, la onorarii minimale şi maximale stabilite de ministrul justiţiei, cu consultarea Consiliului Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti. În cazul executării silite a creanţelor având ca obiect plata unei sume de bani, onorariile maxime sunt următoarele:

a) pentru creanţele în valoare de până la 50.000 lei inclusiv, onorariul maxim este de 10% din suma reprezentând valoarea creanţei ce face obiectul executării silite;

b) pentru creanţele în valoare de peste 50.000 lei, dar până la 80.000 lei inclusiv, onorariul maxim este de 5.000 lei plus un procent de până la 3% din suma care depăşeşte 50.000 lei din valoarea creanţei ce face obiectul executării silite;

c) pentru creanţele în valoare de peste 80.000 lei, dar până la 100.000 lei inclusiv, onorariul maxim este de 5.900 lei plus un procent de până la 2% din suma care depăşeşte 80.000 lei din valoarea creanţei ce face obiectul executării silite;

d) pentru creanţele în valoare de peste 100.000 lei, onorariul maxim este de 6.300 lei plus un procent de până la 1% din suma care depăşeşte 100.000 lei din valoarea creanţei ce face obiectul executării silite.

(2) Ministrul justiţiei va stabili onorarii minimale şi maximale pentru persoanele cu venituri sub salariul de bază minim brut pe ţară garantat în plată, precum şi posibilitatea achitării acestora în mai multe tranşe.

(3) Executorii judecătoreşti nu pot condiţiona punerea în executare a hotărârilor judecătoreşti de plata anticipată a onorariului.

(4) Abrogat

(5) Abrogat

ART. 40

Executorul judecătoresc are dreptul la concediu de odihnă, în condiţiile stabilite prin statut.

ART. 41

Executorii judecătoreşti beneficiază de drepturi de asigurări sociale, pe baza contribuţiilor la sistemele de asigurări sociale, în condiţiile legii.

ART. 42

Exercitarea funcţiei de executor judecătoresc este incompatibilă cu:

a) activitatea salarizată în cadrul altor profesii, exceptând activitatea didactică universitară, activitatea artistică, literară şi publicistică;

b) calitatea de deputat sau de senator ori de consilier în consiliile judeţene sau locale, pe durata mandatului;

c) desfăşurarea unor activităţi comerciale, direct sau prin persoane interpuse;

d) calitatea de asociat într-o societate în nume colectiv, asociat comanditat în societăţile în comandită simplă sau pe acţiuni, administrator al unei societăţi cu răspundere limitată, preşedinte al unui consiliu de administraţie, membru al consiliului de conducere, director general sau director al unei societăţi pe acţiuni, administrator al unei societăţi profesionale.

SECŢIUNEA a 2-a

Îndatoririle şi răspunderea executorilor judecătoreşti

ART. 43

Executorii judecătoreşti şi personalul birourilor de executori judecătoreşti au obligaţia să păstreze secretul profesional cu privire la actele şi faptele despre care au luat cunoştinţă în cadrul activităţii lor, chiar şi după încetarea funcţiei, cu excepţia cazurilor în care legea sau părţile interesate îi eliberează de această obligaţie.

ART. 44

(1) Executorii judecătoreşti au obligaţia să participe, cel puţin o dată la 3 ani, la programe de formare profesională continuă organizate de Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti, de camerele executorilor judecătoreşti de pe lângă curţile de apel, de instituţii de învăţământ superior din ţară sau din străinătate ori la alte forme de perfecţionare profesională.

(2) Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti aprobă anual, la propunerea camerelor executorilor judecătoreşti de pe lângă curţile de apel, programul de formare profesională continuă a executorilor judecătoreşti.

(3) Modul de organizare a activităţilor de formare profesională continuă, precum şi modalităţile de evaluare a îndeplinirii acestei obligaţii sunt prevăzute de regulamentul de aplicare a prezentei legi şi de statutul profesiei.

ART. 45

(1) Răspunderea civilă a executorului judecătoresc poate fi angajată, în condiţiile legii civile, pentru cauzarea de prejudicii prin încălcarea obligaţiilor sale profesionale.

(2) Asigurarea de răspundere profesională a executorului judecătoresc se realizează prin Casa de asigurări constituită în acest scop, potrivit art. 35 alin. (1).

ART. 46

Este interzis executorilor judecătoreşti să dobândească direct sau prin persoane interpuse, pentru ei sau pentru alţii, bunurile ce au făcut obiectul activităţii de executare silită.

ART. 47

Răspunderea disciplinară a executorului judecătoresc intervine pentru următoarele abateri:

a) nerespectarea secretului profesional;

b) încălcarea incompatibilităţilor şi interdicţiilor prevăzute de lege;

c) săvârşirea unor fapte care aduc atingere onoarei, probităţii profesionale ori bunelor moravuri;

d) neîndeplinirea obligaţiilor privind formarea profesională a executorilor judecătoreşti stagiari, angajaţi pe bază de contract;

e) întârzierea sistematică şi neglijenţa în efectuarea lucrărilor;

f) absenţa nejustificată de la birou;

g) omisiunea de a efectua publicitatea vânzării prin Registrul electronic de publicitate a vânzării bunurilor supuse executării silite, conform prevederilor art. 35 alin. (2).

ART. 48

(1) Acţiunea disciplinară se exercită de ministrul justiţiei sau de Colegiul director al Camerei executorilor judecătoreşti şi se judecă de Consiliul de disciplină al acesteia, format din 3 membri aleşi de adunarea generală a Camerei executorilor judecătoreşti, pe o perioadă de 3 ani.

(2) Pentru suspendarea din funcţie sau excluderea din profesie este obligatorie cercetarea prealabilă, care se efectuează de inspectori generali din cadrul direcţiei de specialitate din Ministerul Justiţiei sau de Colegiul director al Camerei executorilor judecătoreşti.

(3) Audierea celui în cauză este obligatorie, acesta fiind îndreptăţit să ia cunoştinţă de conţinutul dosarului şi să-şi formuleze apărarea.

(4) Consiliul de disciplină al Camerei executorilor judecătoreşti citează părţile şi pronunţă o hotărâre motivată care se comunică acestora.

(5) Împotriva hotărârii Consiliului de disciplină al Camerei executorilor judecătoreşti părţile pot face contestaţie, în termen de 15 zile de la comunicare, la Comisia superioară de disciplină a Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti, care judecă în complet de 5 membri.

Hotărârea Comisiei superioare de disciplină este definitivă şi poate fi atacată cu contestaţie la curtea de apel.

(6) Procedura judecării abaterilor disciplinare se stabileşte prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.

ART. 49

Sancţiunile disciplinare se aplică în raport cu gravitatea faptelor şi constau în:

a) mustrare;

b) avertisment;

c) amendă de la 500 lei la 3.000 lei, care se face venit la bugetul Camerei executorilor judecătoreşti în a cărei rază teritorială este situat biroul executorului judecătoresc respectiv. Neachitarea amenzii în termen de 30 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care s-a stabilit sancţiunea disciplinară atrage suspendarea de drept din funcţie a executorului judecătoresc până la achitarea sumei. Hotărârea definitivă constituie titlu executoriu;

d) suspendarea din funcţie pe o durată de la o lună la 6 luni;

e) excluderea din profesie.

ART. 50

(1) În cazul în care împotriva executorului judecătoresc s-a luat măsura arestării preventive ori a arestului la domiciliu sau în cazul în care s-a dispus în primă instanţă condamnarea ori amânarea aplicării pedepsei, ministrul justiţiei, din oficiu sau la propunerea Consiliului Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti, va lua măsura suspendării din funcţie a acestuia până la soluţionarea procesului penal, potrivit legii.

(2) Ministrul justiţiei dispune excluderea din profesie a executorului judecătoresc condamnat în condiţiile prevăzute la art. 23 alin. (1) lit. e), începând cu data rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti de condamnare.

ART. 51

În caz de suspendare sau excludere din profesie ştampila, legitimaţia, registrele şi lucrările executorului judecătoresc suspendat sau exclus vor fi depuse, în termen de 5 zile, sub luare de semnătură, la Camera executorilor judecătoreşti în a cărei rază teritorială este situat biroul acestuia. Camera executorilor judecătoreşti are obligaţia de a asigura continuarea lucrărilor neexecutate.

CAPITOLUL V
Desfăşurarea activităţii executorilor judecătoreşti

ART. 52

(1) Executarea silită şi celelalte acte care sunt de competenţa executorului judecătoresc se îndeplinesc la cerere, dacă legea nu dispune altfel.

(2) Toate actele efectuate de executorul judecătoresc se redactează în limba română.

(3) Persoanele interesate care nu vorbesc sau nu înţeleg limba română au dreptul să ia cunoştinţă de cuprinsul actului prin intermediul unui interpret sau traducător.

ART. 53

(1) În îndeplinirea atribuţiilor şi îndatoririlor sale, executorul judecătoresc va întocmi încheieri, procese-verbale şi alte acte de procedură, cu formele şi în termenele prevăzute de lege.

(2) Abrogat

(3) La cerere, în termen de cel mult 5 zile, executorul va elibera copii de pe actele întocmite în îndeplinirea atribuţiilor sale oricărei persoane care justifică un interes.

ART. 54

Executorul judecătoresc îşi îndeplineşte atribuţiile cu respectarea dispoziţiilor prezentei legi, a statutului profesiei şi a regulamentului de aplicare a prezentei legi, precum şi ale Codului de procedură civilă şi ale altor legi aplicabile în materie.

ART. 55

(1) Actele privind executarea silită se îndeplinesc la sediul biroului executorului judecătoresc, în timpul programului de lucru afişat în mod corespunzător sau la locul efectuării executării.

(2) În cazul în care întocmirea unui act nu suferă amânare din motive obiective, acesta va putea fi îndeplinit şi în afara programului de lucru.

ART. 56

(1) Refuzul executorului judecătoresc de a îndeplini atribuţiile prevăzute la art. 7 lit. b) - i) se motivează, dacă părţile stăruie în cererea de îndeplinire a acestora, în termen de cel mult 5 zile de la data refuzului.

(2) În cazul refuzului nejustificat de îndeplinire a atribuţiilor prevăzute la alin. (1), partea interesată poate introduce plângere, în termen de 5 zile de la data la care a luat cunoştinţă de acest refuz, la judecătoria în a cărei rază teritorială îşi are sediul biroul executorului judecătoresc.

(3) Judecarea plângerii se face cu citarea părţilor.

(4) Hotărârea judecătoriei este supusă numai apelului.

(5) Executorul judecătoresc este obligat să se conformeze hotărârii judecătoreşti rămase definitivă.

(6) Abrogat

ART. 57

Actele îndeplinite de executorii judecătoreşti, care prezintă erori materiale sau omisiuni vădite, vor fi îndreptate sau completate de către aceştia, la cerere sau din oficiu, cu citarea părţilor, dacă lucrările cuprind date care fac posibilă îndreptarea greşelilor sau completarea omisiunilor. Cererea de îndreptare a erorii materiale sau de completare se va soluţiona de urgenţă. Despre îndreptarea sau completarea efectuată se face menţiune pe toate exemplarele actului.

ART. 58

(1) La cererea părţii de a i se elibera un duplicat al actului original biroul executorului judecătoresc care a întocmit acel act va elibera duplicatul în termen de cel mult 5 zile.

(2) În textul duplicatului se reproduce, cuvânt cu cuvânt, cuprinsul actului. În locul semnăturilor originale se menţionează numele şi prenumele fiecărui semnatar.

(3) Duplicatul are aceeaşi forţă probantă ca şi originalul.

ART. 59

În cazul îndeplinirii atribuţiilor prevăzute la art. 7 lit. d) raporturile dintre executorul judecătoresc şi client sunt supuse, prin asemănare, regulilor mandatului. Remiterea de către client a înscrisului original constatator al creanţei constituie mandat de încasare a acesteia.

ART. 60

(1) Actele executorilor judecătoreşti sunt supuse, în condiţiile legii, controlului instanţelor judecătoreşti competente.

(2) Activitatea executorilor judecătoreşti este supusă controlului profesional, în condiţiile prezentei legi.

ART. 61

Cei interesaţi sau vătămaţi prin actele de executare pot formula contestaţie la executare, în condiţiile prevăzute de Codul de procedură civilă.

ART. 62

(1) Controlul profesional se exercită de Ministerul Justiţiei, prin inspectori generali de specialitate, şi de Uniunea Naţională a Executorilor Judecătoreşti, prin consiliul său de conducere, şi va avea în vedere:

a) organizarea şi funcţionarea camerelor executorilor judecătoreşti şi a birourilor executorilor judecătoreşti;

b) calitatea actelor şi lucrărilor efectuate de executorii judecătoreşti;

c) comportarea executorilor judecătoreşti în raporturile de serviciu, cu autorităţile publice şi cu persoanele fizice şi juridice.

(2) Consiliul Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti poate delega Colegiului director al Camerei executorilor judecătoreşti exercitarea controlului prevăzut la alin. (1) lit. b) şi c) în circumscripţia sa.

ART. 63

(1) Biroul executorului judecătoresc va avea arhivă şi registratură proprii.

(2) Arhiva activităţii executorilor judecătoreşti este proprietatea statului, se păstrează, se conservă şi se predă în condiţiile legii.

(3) Secretariatul va efectua operaţiuni privind primirea, înregistrarea şi expedierea corespondenţei, înregistrarea şi îndosarierea actelor, păstrarea registrelor, precum şi alte lucrări cu caracter auxiliar necesare pentru buna desfăşurare a activităţii executorului judecătoresc.

ART. 64

Activitatea de arhivă şi de secretariat a birourilor executorilor judecătoreşti se reglementează prin regulamentul de aplicare a prezentei legi.

ART. 65

Birourile de executori judecătoreşti trebuie să ţină evidenţa financiar-contabilă, potrivit legii.

CAPITOLUL VI
Dispoziţii tranzitorii şi finale

ART. 66

(1) La cerere, executorii judecătoreşti în funcţie, care la data începerii activităţii potrivit art. 69 alin. (4) au o vechime în această activitate de cel puţin 2 ani, precum şi cei care au o vechime de peste 2 ani în funcţii de specialitate juridică indiferent de vechimea în activitatea de executor judecătoresc, vor fi numiţi executori judecătoreşti, cu respectarea dispoziţiilor art. 15 lit. a), b), d), e) şi f).

(2) Executorii judecătoreşti în funcţie, care nu optează în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi pentru continuarea activităţii ca executor judecătoresc, pot fi transferaţi în interesul serviciului în alte funcţii din sistemul justiţiei, pentru care îndeplinesc condiţiile cerute de lege.

(3) Executorii judecătoreşti în funcţie, care la data începerii activităţii potrivit dispoziţiilor prezentei legi nu îndeplinesc condiţiile prevăzute la alin. (1), vor fi angajaţi, prin grija camerelor executorilor judecătoreşti, ca executori judecătoreşti stagiari în cadrul unui birou din circumscripţia teritorială a acestora.

ART. 67

Sumele provenind din impozitele încasate din onorariile executorilor judecătoreşti constituie venituri la bugetul de stat şi se cuprind distinct în bugetul de venituri şi cheltuieli al Ministerului Justiţiei, în condiţiile şi cu destinaţia prevăzute de lege, pentru taxele judiciare de timbru.

ART. 68

(1) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, şi se pune în aplicare la 90 de zile de la această dată.

(2) Regulamentul de punere în aplicare a prezentei legi va fi adoptat de Ministerul Justiţiei în termen de 90 de zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ART. 69

(1) În termen de 150 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi executorii judecătoreşti vor proceda la constituirea camerelor executorilor judecătoreşti şi a Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti.

(2) În termen de 30 de zile de la constituirea camerelor executorilor judecătoreşti şi a Uniunii Naţionale a Executorilor Judecătoreşti Congresul Uniunii va adopta Statutul profesiei de executor judecătoresc.

(3) Statutul prevăzut la alin. (2) se va publica în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Executorii judecătoreşti îşi vor începe activitatea în birouri, conform prezentei legi, după 6 luni de la data intrării în vigoare a acesteia.

ART. 70

(1) La data începerii activităţii birourilor de executori judecătoreşti potrivit art. 69 alin. (4) birourile de executori judecătoreşti de pe lângă judecătorii şi tribunale îşi încetează activitatea.

(2) Dosarele de executare silită aflate în curs de soluţionare la data începerii activităţii executorilor judecătoreşti potrivit dispoziţiilor prezentei legi vor fi repartizate între birourile constituite, de către un judecător delegat de la fiecare instanţă, cu respectarea dispoziţiilor art. 8 şi 9. O copie de pe dosar se păstrează sau, după caz, se trimite de către judecătorul delegat la instanţa de executare competentă.

(3) În cazul în care două sau mai multe birouri de executori judecătoreşti sunt deopotrivă competente să preia dosarele prevăzute la alin. (2), judecătorul delegat va proceda după cum urmează:

a) repartizarea se face biroului executorului judecătoresc care a îndeplinit acte de executare în acel dosar, cu excepţia cazului în care creditorul manifestă altă opţiune;

b) când repartizarea nu este posibilă potrivit lit. a), aceasta se face în mod echitabil între birourile competente.

(4) Actele de executare îndeplinite înainte de repartizarea dosarelor potrivit alin. (2) şi (3), cu respectarea dispoziţiilor legale în vigoare la data efectuării lor, rămân valabile.

ART. 71

Refuzul executorului judecătoresc de a prelua dosarele repartizate de către judecătorul delegat şi de a îndeplini actele de procedură privind executarea silită în condiţiile şi la termenele stabilite de lege constituie abatere disciplinară şi se sancţionează potrivit dispoziţiilor art. 49 lit. d), dacă nu a fost săvârşită în astfel de condiţii încât, potrivit legii penale, să constituie infracţiune.

ART. 72

Prezenta lege se completează cu dispoziţiile Codului de procedură civilă.

ART. 73

La data începerii activităţii birourilor de executori judecătoreşti potrivit art. 69 alin. (4) se abrogă prevederile art. 138 şi 139 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 259 din 30 septembrie 1997, cu modificările şi completările ulterioare, dispoziţiile referitoare la salarizarea executorilor judecătoreşti din Legea nr. 50/1996 privind salarizarea şi alte drepturi ale personalului din organele autorităţii judecătoreşti, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 18 noiembrie 1999, cu modificările şi completările ulterioare, precum şi orice alte dispoziţii contrare.